

«Ως άνθρωπος ήμαρτον, ως Θεός συγχώρησον».

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Ο Κύριος περιμένει από τον κάθε χριστιανό –καθώς ακούμε ότι ήρθε ο Υιός του Θεού, έγινε άνθρωπος για να σώσει τον κόσμο– περιμένει η στάση του καθενός μας να είναι τέτοια περίπου: Πώς, ας πούμε, κάποιος έχει ένα πρόβλημα, που είναι, τρόπον τινά, ζήτημα ζωής και θανάτου. Και κάποια ημέρα πληροφορείται ότι βρέθηκε αυτός που θα λύσει το πρόβλημά του. Και πείθεται απόλυτα ότι, αν συμμορφωθεί προς αυτά που θα του πει, μια για πάντα το πρόβλημά του, που ήταν ο καημός του, ο πόνος του, ο εφιάλτης του, το μαρτύριό του, τέλειωσε.

Έτσι θέλει ο Χριστός να νιώθουμε, έτσι θέλει να τον περιμένουμε. Όχι βέβαια με την έννοια να βουλευτούμε, όπως θέλει ο παλιός άνθρωπος: «Α, εντάξει, το τακτοποιήσαμε και αυτό το πρόβλημα», αλλά με την έννοια ότι βρήκαμε τον Χριστό και όλο το θέμα είναι να είμαστε με τον Χριστό. Όλα τα αναλαμβάνει εκείνος.

Οι αμαρτίες είναι το έργο του ανθρώπου –το νιώθει δεν το νιώθει αυτό ο άνθρωπος– στο οποίο έργο ο Θεός δεν έβαλε καθόλου δική του δύναμη. Ό,τι άλλο κάνει ο άνθρωπος είναι έργο του Θεού.

Εάν έχεις μυαλό και με το μυαλό σου κάνεις ό,τι κάνεις, ο Θεός σου το έδωσε αυτό το μυαλό. Εάν έχεις δυνάμεις και κάνεις ό,τι κάνεις, ο Θεός σου τις έδωσε. Ο Θεός σου τα έδωσε όλα· και τον ίδιο τον εαυτό σου. Μη σκεφτείς ποτέ πως ό,τι κάνεις το κάνεις τάχα μόνος σου. Το κάνει ο Θεός δια σου, μαζί σου. Ο Θεός σε έκανε δυνατό, ώστε να το κάνεις.

Σ' εκείνο όμως το σημείο που ο Θεός δεν συμβάλλει καθόλου και το κάνεις εντελώς μόνος σου –και μπορείς γι' αυτό, αν θέλεις, και να καυχηθείς– είναι η αμαρτία. Όμως ο Θεός έρχεται και σώζει τον αμαρτωλό άνθρωπο, αν βέβαια πει: «Εγώ ως άνθρωπος ήμαρτον, συ δε ως Θεός συγχώρησόν με».

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Πνευματικά Μηνύματα 2020”, σελ. 386-387.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>